

Uit een werk van Maurice Zundel († 1975) *

De heilige Theresia van Lisieux
heeft de oneindigheid van de menselijke roeping begrepen.
Zij heeft ingezien dat het er niet om gaat
zichzelf te heiligen om zichzelf,
om zijn eigen geluk te verwerven.
Wat zij wil zijn
en waartoe zij zich geroepen voelt
is het hart te zijn van de Kerk.

Haar visie
omvat dus rechtstreeks de hele wereld
die zij als zending te dragen krijgt.
En wij weten dat zij die inderdaad heeft gedragen.
Wij weten
dat haar gebed van stille slotzuster,
en haar onbeduidende werkzaamheden
alle muren en alle begrenzingen hebben overstegen
en dat zij in miljoenen harten
de genade heeft doen openbloeien,
eenvoudigweg omdat zij aanvaard heeft,
zonder er woorden aan te verspillen
maar door ten diepste
in hun werkelijkheid in te treden,
echt een oorsprong te zijn,
een begin, een schepper.

De roeping van de heilige Theresia is onze roeping.
Wij gaan niet vóór de gekruisigde Christus staan
om een voorbije gebeurtenis te gedenken
en ons ten diepste te laten ontroeren
door een meedogenloze foltering.
Wij staan voor Hem
om de zin zelf van de scheppingsdaad te vinden,
om deze daad te voltooien en af te werken
en haar de volle gestalte te geven.
Om de wereld te bevrijden van zijn wanordelijkheden
en het Heelal van zijn zuchten
opdat het God en ook ons
waardig zou zijn.

* M. Zundel, Een andere kijk op de mens, blz 235.

Abdij Bethlehem Bonheiden 2003, reeks Schrift en Liturgie nr. 27. ISBN 90 71837 7 34.